

PODZIM ŽIVOTA

Jako když podzim všechny své šminky smaže a proškrábe až na plátno
i starý člověk chtěl by být prostý, odložit vše co k němu přidáno
ale to nejde, byl by zas holý k nerozeznání od jiných
byl by tak zralý, ale tak nudný jako to žluté obilí

Děsím se prázdna mezi slovy prázdna mezi pocity
proto pořád něco cítím, pořád pohybují rty
děsím se chvíle, která možná pro jiného hrozná není
větrný mlýn poháněný zíváním

Jako když stromy své řezné rány jizví a vystavují na odív
to co tam napsal muž, když byl mladý, stále se zvětšuje a nejde číst
i on pod kůží má ostré skály, příběh co čeká na odliv
o charizmatu ukrytém v sádle servírku sotva přesvědčí

Ale to nejde, to bychom kradli od Monkey Business refrény
ale to nejde, to bychom kradli, co je už stokrát kradený